

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 193 (XXXVII) — Nr. 148

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 19 februarie 2025

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
ACTE ALE SENATULUI		
11.	— Hotărâre privind validarea unui mandat de senator	2
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		
Decizia nr. 462 din 15 octombrie 2024 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 100 alin. (3) lit. f) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice		2–4
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE		
158.	— Ordin al ministrului transporturilor și infrastructurii privind aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli pe anul 2025 al Centrului Român pentru Pregătirea și Perfecționarea Personalului din Transporturi Navale — CERONAV	5–9
ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE		
Decizia nr. 7 din 20 ianuarie 2025 (Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept).....		10–16

ACTE ALE SENATULUI**PARLAMENTUL ROMÂNIEI****SENATUL****HOTĂRÂRE****privind validarea unui mandat de senator**

În temeiul prevederilor art. 70 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 94 alin. (13) din Legea nr. 208/2015 privind alegerea Senatului și a Camerei Deputaților, precum și pentru organizarea și funcționarea Autorității Electorale Permanente, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 2 din Legea nr. 96/2006 privind Statutul deputaților și al senatorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 12 și 15 din Regulamentul Senatului, aprobat prin Hotărârea Senatului nr. 28/2005, republicat,

Senatul adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se validează mandatul de senator al doamnei Păsculescu Veta, declarată supleant la alegerile din 1 decembrie 2024 în Circumscripția electorală nr. 17 Dolj, pe lista Partidului Național Liberal, pe locul devenit vacant ca urmare a demisiei domnului Ciucă Nicolae-Ionel.

Această hotărâre a fost adoptată de Senat în ședința din 19 februarie 2025, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
MIRCEA ABRUDEAN

București, 19 februarie 2025.
Nr. 11.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 462**

din 15 octombrie 2024

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 100 alin. (3) lit. f) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Simina Popescu-Marin	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioan-Sorin-Daniel Chiriazii.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 100 alin. (3) lit. f) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, excepție ridicată de Petrică Todoran în Dosarul nr. 23.630/325/2019 al Tribunalului Timiș — Secția de contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 144D/2021.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, sens în care invocă Decizia Curții Constituționale nr. 454 din 25 octombrie 2022.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

4. Prin Decizia civilă nr. 1.046/A din 10 decembrie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 23.630/325/2019, **Tribunalul Timiș — Secția de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 100 alin. (3) lit. f) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice**. Excepția a fost ridicată de Petrică Todoran într-o cauză având ca obiect soluționarea apelului împotriva unei hotărâri judecătorești prin care a fost respinsă plângerea împotriva unui

proces-verbal privind constatarea și sancționarea unei contravenții la circulația pe drumurile publice.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că prevederile legale criticate sunt neconstituționale, deoarece noțiunile „indicațiile” și „dispozițiile” polițistului rutier, la care textul art. 100 alin. (3) lit. f) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 face referire, nu beneficiază de o definiție sau reglementare legală. Contrar dispozițiilor art. 1 alin. (5) și ale art. 53 alin. (2) din Constituție, textul de lege criticat impune obligația generală de a respecta un număr nedefinit de indicații sau dispoziții ale polițistului rutier, fără ca acestea să aibă o reglementare în plan legislativ, și stabilește, indiferent de natura sau gravitatea faptei, aceeași sancțiune contravențională principală și aceeași sancțiune complementară. În consecință, prin imprecizia sa, textul de lege criticat încalcă dreptul la un proces echitabil și dreptul la apărare. În susținerea criticilor de neconstituționalitate este invocată Decizia Curții Constituționale nr. 152 din 6 mai 2020.

6. **Tribunalul Timiș — Secția de contencios administrativ și fiscal** consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

9. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

10. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 100 alin. (3) lit. f) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 49/2006 (publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 246 din 20 martie 2006), republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 670 din 3 august 2006, cu modificările și completările ulterioare, care au următorul cuprins: „*Constituie contravenție și se sancționează cu amendă prevăzută în clasa a II-a de sancțiuni și cu aplicarea sancțiunii contravenționale complementare a suspendării exercitării dreptului de a conduce pentru o perioadă de 30 de zile săvârșirea de către conducătorul de autovehicul, tractor agricol sau forestier ori tramvai a următoarelor fapte: [...]*

f) nerespectarea semnalelor, indicațiilor și dispozițiilor polițistului rutier aflat în exercitarea atribuțiilor de serviciu;”

11. În opinia autorului excepției, prevederile legale criticate încalcă dispozițiile din Constituție cuprinse în art. 1 alin. (5) privind obligativitatea respectării Constituției, a supremației sale și a legilor, art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil, art. 24 privind dreptul la apărare și art. 53 alin. (2) privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.

12. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că dispozițiile art. 100 alin. (3) lit. f) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 au mai format obiect al controlului de constituționalitate exercitat prin prisma unor critici de neconstituționalitate similare celor formulate în prezenta cauză, iar Curtea Constituțională a respins, ca neîntemeiate,

excepțiile de neconstituționalitate (a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 454 din 25 octombrie 2022, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 31 din 11 ianuarie 2023, Decizia nr. 693 din 31 octombrie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 36 din 20 ianuarie 2020, Decizia nr. 122 din 28 februarie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 454 din 6 iunie 2019).

13. Din analiza conținutului normativ al dispozițiilor art. 100 alin. (3) lit. f) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, Curtea a observat că acestea reglementează sancțiunea pentru nerespectarea de către participanții la trafic — conducătorii de autovehicule, tractoare agricole sau forestiere ori tramvaie — a semnalelor, indicațiilor și dispozițiilor polițistului rutier aflat în exercitarea atribuțiilor de serviciu.

14. În ceea ce privește susținerea privind lipsa de claritate și previzibilitate a dispozițiilor legale criticate, Curtea a reținut că, potrivit jurisprudenței sale referitoare la art. 1 alin. (5) din Constituție, una dintre cerințele principiului respectării legilor vizează calitatea actelor normative (Decizia nr. 1 din 10 ianuarie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 123 din 19 februarie 2014, paragraful 225). În acest sens, Curtea a constatat că, de principiu, orice act normativ trebuie să îndeplinească anumite condiții calitative, printre acestea numărându-se previzibilitatea, ceea ce presupune că acesta trebuie să fie suficient de clar și precis pentru a putea fi aplicat; astfel, formularea cu o precizie suficientă a actului normativ permite persoanelor interesate — care pot apela, la nevoie, la sfatul unui specialist — să prevadă într-o măsură rezonabilă, în circumstanțele speței, consecințele care pot rezulta dintr-un act determinat. Desigur, poate să fie dificil să se redacteze legi de o precizie totală și o anumită suplețe poate chiar să se dovedească de dorit, suplețe care nu afectează însă previzibilitatea legii (a se vedea în acest sens Decizia nr. 903 din 6 iulie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 584 din 17 august 2010, Decizia nr. 743 din 2 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 579 din 16 august 2011, Decizia nr. 1 din 11 ianuarie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 53 din 23 ianuarie 2012, sau Decizia nr. 447 din 29 octombrie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 674 din 1 noiembrie 2013).

15. Cu privire la aceleași cerințe de calitate a legii, garanție a principiului legalității, Curtea Europeană a Drepturilor Omului, prin hotărârile din 4 mai 2000, 25 ianuarie 2007, 24 mai 2007 și 5 ianuarie 2000, pronunțate în cauzele *Rotaru împotriva României* (paragraful 52), *Sissanis împotriva României* (paragraful 66), *Dragotoniu și Militaru-Pidhorni împotriva României* (paragraful 34) și *Beyeler împotriva Italiei* (paragraful 109), a reținut obligativitatea asigurării acestor standarde de calitate a legii drept garanție a principiului legalității. În plus, a statuat faptul că nu poate fi considerată „lege” decât o normă enunțată cu suficientă precizie pentru a permite cetățeanului să își controleze conduita; apelând, la nevoie, la consiliere de specialitate în materie, el trebuie să fie capabil să prevadă, într-o măsură rezonabilă, față de circumstanțele speței, consecințele care ar putea rezulta dintr-o anumită faptă.

16. De asemenea, în jurisprudența sa, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a reținut că formularea normelor juridice nu poate prezenta o precizie absolută. Una dintre tehnicile standard de reglementare constă în recurgerea mai degrabă la categorii generale decât la liste exhaustive. Astfel, numeroase legi folosesc, prin forța lucrurilor, formule mai mult sau mai puțin vagi, ale căror interpretare și aplicare depind de practică. Oricât de clar ar fi redactată o normă juridică, în orice sistem de drept, există un element inevitabil de interpretare judiciară, inclusiv într-o normă de drept penal. Nevoia de elucidare a punctelor neclare și de adaptare la circumstanțele schimbătoare va exista întotdeauna. Deși certitudinea în redactarea unei legi este un

lucru dorit, aceasta ar putea antrena o rigiditate excesivă; or, legea trebuie să fie capabilă să se adapteze schimbărilor de situație. Rolul decizional conferit instanțelor urmărește tocmai înlăturarea dubiilor ce persistă cu ocazia interpretării normelor, dezvoltarea progresivă a dreptului penal prin intermediul jurisprudenței ca izvor de drept fiind o componentă necesară și bine înrădăcinată în tradiția legală a statelor membre (Hotărârea din 22 noiembrie 1995, pronunțată în Cauza S.W. împotriva Regatului Unit, paragraful 36).

17. În raport cu aceste considerente, Curtea a reținut că dispozițiile criticate, potrivit cărora nerespectarea semnalelor, indicațiilor și dispozițiilor polițistului rutier aflat în exercitarea atribuțiilor de serviciu constituie contravenție, au un conținut normativ clar și precis pentru a putea fi aplicate și oferă suficiente repere pentru ca destinarii acestora — în cazul de față, conducătorul de autovehicul, tractor agricol sau forestier ori tramvai — să înțeleagă sensul lor și să își adapteze conduita. Așadar, având în vedere considerentele de principiu rezultate din jurisprudența Curții Constituționale și a Curții Europene a Drepturilor Omului, prevederile legale supuse controlului de constituționalitate respectă exigențele de calitate a legii, fiind conforme art. 1 alin. (5) din Constituție.

18. De altfel, prin Hotărârea Guvernului nr. 1.391/2006 pentru aprobarea Regulamentului de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 876 din 26 octombrie 2006, au fost explicitate „semnalele” polițistului rutier aflat în exercitarea atribuțiilor de serviciu.

19. Referitor la critica raportată la dispozițiile art. 21 alin. (3) și ale art. 24 din Constituție, Curtea a reținut că accesul liber la justiție al persoanei care a fost sancționată contravențional este asigurat prin posibilitatea de a formula plângere, în condițiile art. 118 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, cadru în care, beneficiind de toate garanțiile dreptului la un proces echitabil, prevăzut de art. 21 alin. (3) din Constituție, aceasta poate formula toate apărările pe care le consideră necesare, iar instanța de judecată, verificând legalitatea și temeinicia procesului-verbal, hotărăște asupra sancțiunilor aplicate. În acest sens, art. 34 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I,

nr. 410 din 25 iulie 2001, reglementarea-cadru în materie contravențională, prevede că „*Instanța competentă să soluționeze plângerea, după ce verifică dacă aceasta a fost introdusă în termen, ascultă pe cel care a făcut-o și pe celelalte persoane citate, dacă aceștia s-au prezentat, administrează orice alte probe prevăzute de lege, necesare în vederea verificării legalității și temeiniciei procesului-verbal, și hotărăște asupra sancțiunii, despăgubirii stabilite, precum și asupra măsurii confiscării. (...)*”.

20. Prin urmare, Curtea a constatat că textele de lege criticate prevăd, în deplin acord cu principiile care fundamentează statul de drept, sancționarea unor fapte de încălcare a legii — nerespectarea semnalelor, indicațiilor și dispozițiilor polițistului rutier aflat în exercitarea atribuțiilor de serviciu — care pun în pericol siguranța circulației rutiere, în scopul prevăzut în art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, respectiv asigurarea desfășurării fluente și în siguranță a circulației pe drumurile publice, precum și ocrotirea vieții, integrității corporale și a sănătății persoanelor participante la trafic sau aflate în zona drumului public, protecția drepturilor și intereselor legitime ale persoanelor respective, a proprietății publice și private, precum și a mediului.

21. În ceea ce privește invocarea art. 53 din Constituție, Curtea a reținut că acesta nu are incidență în cauză, deoarece nu s-a constatat restrângerea exercițiului vreunui drept sau al vreunei libertăți fundamentale.

22. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în deciziile menționate își păstrează în mod corespunzător valabilitatea și în prezenta cauză.

23. Distinct, Curtea reține că modalitatea de reglementare utilizată prin prevederile legale criticate este diferită de cea analizată de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 152 din 6 mai 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 387 din 13 mai 2020, prin care au fost supuse controlului de constituționalitate dispoziții legale care impuneau o obligație generală de a respecta un număr nedefinit de norme, cu dificultate identificabile, și stabileau sancțiuni contravenționale, neincriminând fapte concrete. Prin urmare, considerentele acestei decizii nu pot fi aplicate în prezenta cauză.

24. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1-3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Petrică Todoran în Dosarul nr. 23.630/325/2019 al Tribunalului Timiș — Secția de contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art. 100 alin. (3) lit. f) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Timiș — Secția de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 15 octombrie 2024.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,
Simina Popescu-Marin

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL TRANSPORTURILOR ȘI INFRASTRUCTURII

ORDIN

privind aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli pe anul 2025 al Centrului Român pentru Pregătirea și Perfecționarea Personalului din Transporturi Navale — CERONAV

Având în vedere Referatul Direcției economice nr. 408/3.670 din 12.02.2025, prin care se propune spre aprobare bugetul de venituri și cheltuieli pe anul 2025 al Centrului Român pentru Pregătirea și Perfecționarea Personalului din Transporturi Navale — CERONAV,

în conformitate cu prevederile art. 16 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 11 alin. (2) din Hotărârea Guvernului nr. 449/2003 privind organizarea și funcționarea Centrului Român pentru Pregătirea și Perfecționarea Personalului din Transporturi Navale — CERONAV, cu modificările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 9 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 370/2021 privind organizarea și funcționarea Ministerului Transporturilor și Infrastructurii, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul transporturilor și infrastructurii emite prezentul ordin.

Art. 1. — (1) Se aprobă bugetul de venituri și cheltuieli pe anul 2025 al Centrului Român pentru Pregătirea și Perfecționarea Personalului din Transporturi Navale — CERONAV, care funcționează în subordinea Ministerului Transporturilor și Infrastructurii și care se finanțează din venituri proprii, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

(2) Defalcarea pe trimestre a indicatorilor prevăzuți în bugetul de venituri și cheltuieli al Centrului Român pentru Pregătirea și Perfecționarea Personalului din Transporturi Navale — CERONAV se aprobă de către Consiliul de conducere al acestuia.

Art. 2. — (1) Cheltuielile totale aferente veniturilor înscrise în bugetul de venituri și cheltuieli al Centrului Român pentru Pregătirea și Perfecționarea Personalului din Transporturi Navale — CERONAV reprezintă limite maxime și nu pot fi depășite decât în cazuri justificate și numai cu aprobarea ministrului transporturilor și infrastructurii.

(2) În cazul în care în execuție se înregistrează nerealizări ale veniturilor aprobate, Centrul Român pentru Pregătirea și Perfecționarea Personalului din Transporturi Navale — CERONAV poate efectua cheltuieli proporțional cu gradul de realizare a veniturilor.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul transporturilor și infrastructurii,
Ionuț-Cristian Săvoiu,
secretar de stat

MINISTERUL TRANSPORTURILOR ȘI INFRASTRUCTURII

BUGETUL DE VENITURI ȘI CHELTUIELI PE ANUL 2025
al Centrului Român pentru Pregătirea și Perfecționarea Personalului din Transporturi Navale

- mii lei -

Cap./ Titlu	Subcap. Articol	Paragraf Alineat	Denumirea indicatorilor	Program 2025
A	B	C	D	1
00.01	10		VENITURI PROPRII TOTAL VENITURI	83.056,00
00.02			I. VENITURI CURENTE	37.155,00
29.00			C. VENITURI NEFISCALE	37.155,00
30.00			C1. VENITURI DIN PROPRIETATE	272,00
30.10			VENITURI DIN PROPRIETATE	172,00
	05		Venituri din concesiuni și închirieri	172,00
	50		Alte venituri din proprietate	
31.10			VENITURI DIN DOBÂNZI	100,00
	03		Alte venituri din dobânzi	100,00
33.00	10		C2.VÂNZĂRI DE BUNURI ȘI SERVICII	36.883,00
33.10			VENITURI DIN PRESTĂRI DE SERVICII ȘI ALTE ACTIVITĂȚI	36.883,00
	17		Venituri din organizări de cursuri de calificare și conv.profesională	36.873,00
	50		Alte venituri din prestări de servicii și alte activități	10,00
36.10			DIVERSE VENITURI	
	04		Venituri din producerea riscurilor asigurate	
40.10			III. OPERAȚIUNI FINANCIARE	43.284,00
	15		Sume utilizate din excedentul anului precedent pentru efectuarea de cheltuieli	43.284,00
42.00	10		IV. SUBVENȚII	454,00
42.10			SUBVENȚII DE LA ALTE ADMINISTRAȚII	454,00
	93		Subvenții de la bugetul de stat către instituții publice finanțate parțial sau integral din venituri proprii necesare susținerii derulării proiectelor cu finanțare din fonduri externe nerambursabile (FEN) postaderare aferente perioadei de programare 2021-2027	454,00
45.10			V. Sume primite de la UE/alti donatori în contul platilor efectuate si prefinantari	2.163,00
	48		Fondul European de Dezvoltare Regională (FEDR), aferent cadrului financiar 2021-2027	1.488,00
	72		Alte programe comunitare finanțate în perioada 2021-2027	675,00
84.10	50		CHELTUIELI TOTAL	
			I. Credite de angajament	83.056,00
			II. Credite bugetare	83.056,00
01			CHELTUIELI CURENTE	
			I. Credite de angajament	36.636,00
			II. Credite bugetare	36.636,00
10			Titlul I. CHELTUIELI DE PERSONAL	
			I. Credite de angajament	22.186,00
			II. Credite bugetare	22.186,00
	10.01		Cheltuieli salariale în bani	
			I. Credite de angajament	21.568,00
			II. Credite bugetare	21.568,00
		01	Salarii de bază	
			I. Credite de angajament	16.356,00
			II. Credite bugetare	16.356,00
		05	Sporuri pentru condiții de muncă	
			I. Credite de angajament	1.848,00
			II. Credite bugetare	1.848,00
		06	Alte sporuri	
			I. Credite de angajament	2.005,00
			II. Credite bugetare	2.005,00
		12	Indemnizații plătite unor persoane din afara unității	
			I. Credite de angajament	242,00
			II. Credite bugetare	242,00
		13	Drepturi de delegare	
			I. Credite de angajament	460,00
			II. Credite bugetare	460,00
		17	Indemnizații de hrană	
			I. Credite de angajament	624,00
			II. Credite bugetare	624,00

*) Anexa este reprodusă în facsimil.

- mii lei -

Cap./ Titlu	Subcap. Articol	Paragraf Alineat	Denumirea indicatorilor	Program 2025
A	B	C	D	1
		30	Alte drepturi salariale în bani	
			I. Credite de angajament	33,00
			II. Credite bugetare	33,00
	10.02		Cheltuieli salariale în natură	
			I. Credite de angajament	140,00
			II. Credite bugetare	140,00
		06	Vouchere de vacanță	
			I. Credite de angajament	140,00
			II. Credite bugetare	140,00
	10.03		Contribuții	
			I. Credite de angajament	478,00
			II. Credite bugetare	478,00
		07	Contribuția asiguratorie pentru muncă	
			I. Credite de angajament	478,00
			II. Credite bugetare	478,00
20			Titlul II. BUNURI ȘI SERVICII	
			I. Credite de angajament	12.584,00
			II. Credite bugetare	12.584,00
	20.01		Bunuri și servicii	
			I. Credite de angajament	9.200,00
			II. Credite bugetare	9.200,00
		01	Furnituri de birou	
			I. Credite de angajament	
			II. Credite bugetare	70,00
		02	Materiale pentru curățenie	
			I. Credite de angajament	40,00
			II. Credite bugetare	40,00
		03	Încălzit, iluminat și forță motrică	
			I. Credite de angajament	1.200,00
			II. Credite bugetare	1.200,00
		04	Apă, canal și salubritate	
			I. Credite de angajament	250,00
			II. Credite bugetare	250,00
		05	Carburanți și lubrifianți	
			I. Credite de angajament	150,00
			II. Credite bugetare	150,00
		06	Piese de schimb	
			I. Credite de angajament	
			II. Credite bugetare	
		07	Transport	
			I. Credite de angajament	
			II. Credite bugetare	
		08	Poștă, telecomunicații, radio, tv, internet	
			I. Credite de angajament	90,00
			II. Credite bugetare	90,00
		09	Materiale și prestări de servicii cu caracter funcțional	
			I. Credite de angajament	4.000,00
			II. Credite bugetare	4.000,00
		30	Alte bunuri și servicii pentru întreținere și funcționare	
			I. Credite de angajament	3.400,00
			II. Credite bugetare	3.400,00
	20.02		Reparații curente	
			I. Credite de angajament	600,00
			II. Credite bugetare	600,00
	20.05		Bunuri de natura obiectelor de inventar	
			I. Credite de angajament	1.503,00
			II. Credite bugetare	1.503,00
		01	Uniforme și echipament	
			I. Credite de angajament	1.000,00
			II. Credite bugetare	1.000,00
		03	Lenjerie și accesorii de pat	
			I. Credite de angajament	3,00
			II. Credite bugetare	3,00
		30	Alte obiecte de inventar	
			I. Credite de angajament	500,00
			II. Credite bugetare	500,00

- mii lei -

Cap./ Titlu	Subcap. Articol	Paragraf Alineat	Denumirea indicatorilor	Program 2025
A	B	C	D	1
	20.06		Deplasări, detașări, transferări	
			I. Credite de angajament	290,00
			II. Credite bugetare	290,00
		01	Deplasări interne, detașări, transferări	
			I. Credite de angajament	60,00
			II. Credite bugetare	60,00
		02	Deplasări în străinătate	
			I. Credite de angajament	230,00
			II. Credite bugetare	230,00
	20.11		Cărți, publicații și materiale documentare	
			I. Credite de angajament	90,00
			II. Credite bugetare	90,00
	20.12		Consultanță și expertiză	
			I. Credite de angajament	30,00
			II. Credite bugetare	30,00
	20.13		Pregătire profesională	
			I. Credite de angajament	315,00
			II. Credite bugetare	315,00
	20.14		Protecția muncii	
			I. Credite de angajament	190,00
			II. Credite bugetare	190,00
	20.25		Cheltuieli judiciare și extrajudiciare derivate din acțiuni în reprezentarea intereselor statului, potrivit dispozițiilor legale	
			I. Credite de angajament	6,00
			II. Credite bugetare	6,00
	20.30		Alte cheltuieli	
			I. Credite de angajament	360,00
			II. Credite bugetare	360,00
		01	Reclamă și publicitate	
			I. Credite de angajament	10,00
			II. Credite bugetare	10,00
		02	Protocol și reprezentare	
			I. Credite de angajament	50,00
			II. Credite bugetare	50,00
		03	Prime de asigurare non-viață	
			I. Credite de angajament	170,00
			II. Credite bugetare	170,00
		07	Fondul Președintelui/Fondul conducătorului instituției publice	
			I. Credite de angajament	10,00
			II. Credite bugetare	10,00
		30	Alte cheltuieli cu bunuri și servicii	
			I. Credite de angajament	120,00
			II. Credite bugetare	120,00
56			Titlul VIII. PROIECTE CU FINANȚARE DIN FONDURI EXTERNE NERAMBURSABILE	
			I. Credite de angajament	1.205,00
			II. Credite bugetare	1.205,00
	56.48		Programe finanțate din Fondul European de Dezvoltare regională (FEDR), aferente cadrului financiar 2021 - 2027	
			I. Credite de angajament	930,00
			II. Credite bugetare	930,00
		01	Finanțare națională	
			I. Credite de angajament	110,00
			II. Credite bugetare	110,00
		02	Finanțare de la Uniunea Europeană	
			I. Credite de angajament	820,00
			II. Credite bugetare	820,00
		03	Cheltuieli neeligibile	
			I. Credite de angajament	
			II. Credite bugetare	
	56.72		Alte programe comunitare finanțate în perioada 2021-2027	
			I. Credite de angajament	275,00
			II. Credite bugetare	275,00
		01	Finanțare națională	
			I. Credite de angajament	75,00
			II. Credite bugetare	75,00

- mii lei -

Cap./ Titlu	Subcap. Articol	Paragraf Alineat	Denumirea indicatorilor	Program 2025
A	B	C	D	1
		02	Finanțare externă nerambursabilă	
			I. Credite de angajament	200,00
			II. Credite bugetare	200,00
		03	- Cheltuieli neeligibile	
			I. Credite de angajament	
			II. Credite bugetare	
57			Titlul IX. ASISTENȚĂ SOCIALĂ	
			I. Credite de angajament	325,00
			II. Credite bugetare	325,00
	57.02		Ajutoare sociale	
			I. Credite de angajament	325,00
			II. Credite bugetare	325,00
		01	Ajutoare sociale în numerar	
			I. Credite de angajament	325,00
			II. Credite bugetare	325,00
		03	Tichete de creșă și tichete sociale pentru grădiniță	
			I. Credite de angajament	
			II. Credite bugetare	
59			Titlul XI. ALTE CHELTUIELI	
			I. Credite de angajament	336,00
			II. Credite bugetare	336,00
	59.40		Sume aferente persoanelor cu handicap neîncadrate	
			I. Credite de angajament	336,00
			II. Credite bugetare	336,00
			CHELTUIELI DE CAPITAL	
			I. Credite de angajament	46.420,00
			II. Credite bugetare	46.420,00
71			Titlul XV ACTIVE NEFINANCIARE	
			I. Credite de angajament	46.420,00
			II. Credite bugetare	46.420,00
	71.01		Active fixe	
			I. Credite de angajament	45.691,00
			II. Credite bugetare	45.691,00
		01	Construcții	
			I. Credite de angajament	34.526,00
			II. Credite bugetare	34.526,00
		02	Mașini, echipamente și mijloace de transport	
			I. Credite de angajament	10.595,00
			II. Credite bugetare	10.595,00
		03	Mobilier, aparatură birotică și alte active corporale	
			I. Credite de angajament	161,00
			II. Credite bugetare	161,00
		30	Alte active fixe	
			I. Credite de angajament	409,00
			II. Credite bugetare	409,00
	71.03		Reparații capitale aferente activelor fixe	
			I. Credite de angajament	729,00
			II. Credite bugetare	729,00

Date de fundamantare a cheltuielilor de personal în bugetul de venituri și cheltuieli pe anul 2025:

- 1) Număr mediu de persoane: 175 persoane.
- 2) Câștigul mediu brut lunar: 9.921 lei/salariat.
- 3) În câștigul mediu brut lunar de la punctul 2) nu este cuprinsă și suma destinată plății conducătorului unității (suma de 150 mii lei).
- 4) În cheltuielile cu salariile sunt cuprinse și indemnizațiile membrilor Consiliului de conducere și alte drepturi plătite unor persoane din afara unității (suma de 242 mii lei), precum și drepturile de delegare (suma de 460 mii lei).

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT

DECIZIA Nr. 7

din 20 ianuarie 2025

Dosar nr. 2.123/1/2024

Mariana Constantinescu	— vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție — președintele completului
Carmen Elena Popoiag	— președintele Secției I civile
Adina Oana Surdu	— președintele Secției a II-a civile
Elena Diana Tămagă	— președintele Secției de contencios administrativ și fiscal
Adina Georgeta Nicolae	— judecător la Secția I civilă
Mirela Vișan	— judecător la Secția I civilă
Adina Georgeta Ponea	— judecător la Secția I civilă
Maricel Nechita	— judecător la Secția I civilă
Mihaela Glodeanu	— judecător la Secția I civilă
Roxana Popa	— judecător la Secția a II-a civilă
Cosmin Horia Mihăianu	— judecător la Secția a II-a civilă
Virginia Florentina Duminecă	— judecător la Secția a II-a civilă
Petronela Iulia Nițu	— judecător la Secția a II-a civilă
Diana Manole	— judecător la Secția a II-a civilă
Luiza Maria Păun	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Adriana Florina Secrețeanu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Carmen Mihaela Voinescu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Mădălina Elena Vladu-Crevon	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Mihnea Adrian Tănase	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

1. Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, investit cu soluționarea Dosarului nr. 2.123/1/2024, la care s-a conexas Dosarul nr. 2.702/1/2024, este legal constituit conform dispozițiilor art. 520 alin. (8) din Codul de procedură civilă și ale art. 35 alin. (1) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, aprobat prin Hotărârea Colegiului de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 20/2023, cu modificările și completările ulterioare (*Regulamentul*).

2. Ședința este prezidată de doamna judecător Mariana Constantinescu, vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție.

3. La ședința de judecată participă doamna magistrat-asistent Mihaela Lorena Repana, desemnată în conformitate cu dispozițiile art. 36 din Regulament.

4. Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept ia în examinare sesizările conexe formulate de Tribunalul Galați — Secția contencios administrativ și fiscal, în Dosarul nr. 4.295/121/2023, și de Tribunalul Vrancea — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, în Dosarul nr. 165/91/2024, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile.

5. Magistratul-asistent prezintă referatul cauzei, arătând că la dosar a fost depus raportul întocmit de judecătorii-raportori, care a fost comunicat părților conform art. 520 alin. (10) din Codul de procedură civilă, fiind formulat un punct de vedere de către reclamantele din Dosarul nr. 4.295/121/2023 al Tribunalului Galați — Secția contencios administrativ și fiscal.

6. Constatând că nu sunt chestiuni prealabile, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept rămâne în pronunțare asupra sesizărilor în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile.

ÎNALTA CURTE,

deliberând asupra chestiunii de drept cu care a fost sesizată, constată următoarele:

I. Titularul și obiectul sesizărilor

7. Tribunalul Galați — Secția contencios administrativ și fiscal a dispus, prin Încheierea din 24 septembrie 2024, în Dosarul nr. 4.295/121/2023, sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, în temeiul art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 privind unele măsuri pentru soluționarea proceselor privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și a proceselor privind prestații de asigurări sociale (*Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024*), în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile privind următoarea chestiune de drept:

„Dacă pentru funcțiile publice efectiv ocupate de către reclamanți se acordă sau nu sporul de confidențialitate de 15% aplicat la salariul de bază”.

8. Sesizarea a fost înregistrată pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție la 4 octombrie 2024 cu nr. 2.123/1/2024, termenul de judecată fiind stabilit pentru data de 20 ianuarie 2025.

9. La data de 21 noiembrie 2024 a fost înregistrat Dosarul nr. 2.702/1/2024, având ca obiect sesizarea formulată de Tribunalul Vrancea — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, în Dosarul nr. 165/91/2024, în temeiul art. 1 și 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, pentru a pronunța o hotărâre prin care să se dea o rezolvare de principiu asupra următoarei chestiuni de drept:

„Dacă salariul de bază, altfel cum este definit de art. 7 din *Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, și la care se calculează sporul de condiții vătămătoare poate include sporul de confidențialitate, dacă astfel s-a stabilit printr-o hotărâre judecătorească având ca obiect egalizare salarii la nivel maxim în plată în raportare cu funcționarii aflați în situații similare de grad, gradație, vechime și funcție, pronunțată după intrarea în vigoare a Legii-cadru nr. 153/2017”.*

10. Constatând că dosarele nr. 2.123/1/2024 și nr. 2.702/1/2024 privesc sesizări pentru dezlegarea unor chestiuni de drept al căror obiect se află în strânsă legătură, în temeiul dispozițiilor

art. 2 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, s-a dispus conexarea celor două cauze.

II. Dispozițiile legale supuse interpretării Înaltei Curți de Casație și Justiție

11. Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare (Legea-cadru nr. 153/2017):

„Art. 39. — Aplicarea tranzitorie

(1) Până la aplicarea integrală a prevederilor prezentei legi, pentru personalul nou-încadrat, pentru personalul numit/încadrat în aceeași instituție/autoritate publică pe funcții de același fel, inclusiv pentru personalul promovat în funcții sau în grade/trepte profesionale, salarizarea se face la nivelul de salarizare pentru funcții similare din cadrul instituției/autorității publice în care acesta este numit/încadrat sau din instituțiile subordonate acestora, în cazul în care nu există o funcție similară în plată. (...)

(4) În aplicarea prevederilor alin. (1), în cazul instituțiilor sau autorităților publice aflate în subordinea aceleiași ordonator de credite, având același scop, îndeplinind aceleași funcții și atribuții, aflate la același nivel de subordonare din punct de vedere financiar, nivelul salariului de bază/indemnizației de încadrare se va stabili la nivelul maxim aflat în plată din cadrul tuturor acestor instituții sau autorități publice subordonate. (...)

III. Expunerea succintă a proceselor în cadrul cărora s-au invocat chestiunile de drept

12. În Dosarul nr. 4.295/121/2023 al Tribunalului Galați — Secția contencios administrativ și fiscal, prin cererea de chemare în judecată reclamantele au solicitat stabilirea salariului la același nivel cu salariile maxime aflate în plată pentru funcții similare din cadrul Inspectoratului Teritorial de Muncă Galați, care să includă și drepturile salariale stabilite și recunoscute prin hotărâri judecătorești, conform art. 39 alin. (1) și (4) din Legea-cadru nr. 153/2017 și Deciziei Curții Constituționale nr. 794 din 15 decembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1029 din 21 decembrie 2016, respectiv acordarea salariului de bază la nivel maxim aflat în plată la nivelul Inspectoratului Teritorial de Muncă Galați pentru aceeași funcție și acordarea sporului de confidențialitate de 15% aplicat la salariul de bază, așa cum beneficiază ceilalți colegi, și să se plătească diferența salarială actualizată cu indicele inflației și dobândă până la data plății efective.

13. Prima reclamantă ocupă funcția publică de execuție de inspector de muncă, clasa I, gradul profesional superior, gradația 5 în cadrul Serviciului contracte colective de muncă, monitorizare și relații de muncă, iar cea de-a doua reclamantă este angajată pe funcția publică de inspector de muncă, clasa I, grad superior, gradația 5 în cadrul aceleiași serviciu.

14. Reclamantele au susținut că la stabilirea drepturilor salariale nu s-a avut în vedere salariul de bază la nivel maxim identificat la Inspectoratul Teritorial de Muncă Galați pentru funcții similare și nu s-a ținut cont de drepturile recunoscute printr-o hotărâre judecătorească definitivă prin care a fost admisă acțiunea și a fost obligată părta la emiterea deciziilor prin care să se stabilească drepturi salariale la același nivel cu cele aflate la nivelul Inspectoratului Teritorial de Muncă Iași.

15. Prin întâmpinare, părta a solicitat respingerea cererii, ca nefondată, arătând, în esență, că Legea-cadru nr. 153/2017 prevede în mod expres categoriile de salariați care beneficiază de sporul de confidențialitate. Atunci când legiuitorul a apreciat că se impune acordarea sporului a prevăzut, exhaustiv, categoriile de funcționari cărora le este acordat acest spor și, chiar acestor categorii, le-a impus limite.

16. Este adevărat că art. 18 din Legea nr. 108/1999 pentru înființarea și organizarea Inspecției Muncii, republicată, cu modificările și completările ulterioare, prevede că inspectorii de muncă au obligația de a păstra confidențialitatea asupra

persoanei care semnalează nerespectarea prevederilor legale, nu dezvăluie angajatorului, prepușilor sau altor persoane faptul că efectuează controlul ca urmare a unei sesizări, însă aceasta este o obligație generală ce derivă din îndeplinirea atribuțiilor specifice, iar legea nu stabilește un spor de confidențialitate.

17. De asemenea, chiar Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în art. 46 prevede, ca principiu, obligația de confidențialitate pentru funcționarii publici, însă aceasta nu echivalează cu acordarea unui spor, ci este prevăzută doar ca obligație profesională.

18. Din lecturarea Deciziei Curții Constituționale nr. 794 din 15 decembrie 2016 se constată că numai salariul de bază se raportează la aceeași funcție, grad, gradație, vechime în muncă și în specialitate și aceleași condiții de studii.

19. Ceea ce înseamnă că anumite hotărâri judecătorești nu sunt relevante decât dacă se dovedește că drepturile la care ele fac referire au fost incluse în salariul de bază al funcționarului aflat în situație comparabilă, iar acesta se află în plată la momentul de referință stabilit de legea de salarizare și diferența între salariul de bază aflat în plată față de funcționarul aflat în situație comparabilă se datorează drepturilor recunoscute prin hotărâre.

20. În Dosarul nr. 165/91/2024 al Tribunalului Vrancea — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, prin cererea de chemare în judecată reclamantii au solicitat obligarea părții Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Galați — Administrația Județeană a Finanțelor Publice Vrancea la plata diferențelor salariale rezultate din calcularea eronată a sporului de condiții vătămătoare în procent de 15%, actualizate cu rata inflației și dobânda legală, începând cu data de 1 septembrie 2019 (data începerii acordării acestuia) și în continuarea derulării raporturilor de serviciu.

21. În fapt, au arătat că sunt funcționari publici (consilieri juridici) ai Administrației Județene a Finanțelor Publice Vrancea și prin Sentința civilă nr. 81 din 17 februarie 2021, pronunțată de Tribunalul Vrancea în Dosarul nr. 221/91/2020, rămasă definitivă prin Decizia civilă nr. 600 din 8 iunie 2021 a Curții de Apel Galați, au obținut egalizarea salariilor la nivelul Administrației Județene a Finanțelor Publice Buzău care avea un nivel de salarizare superior față de Administrația Județeană a Finanțelor Publice Vrancea.

22. Anterior acestei hotărâri judecătorești, consilierii juridici din cadrul Administrației Județene a Finanțelor Publice Vrancea nu au avut inclus în salariul de bază sporul de confidențialitate de 15%, de care beneficiau consilierii juridici din cadrul Administrației Județene a Finanțelor Publice Buzău, astfel că prin hotărârea judecătorească pronunțată angajatorul a fost obligat să includă acest spor în salariul de bază.

23. În urma punerii în executare a hotărârii judecătorești angajatorul a calculat sporul de condiții vătămătoare, în procent de 15%, prin aplicarea acestuia la fostul salariu avut înainte de obținerea hotărârii judecătorești, fără să includă sporul de confidențialitate în salariul de bază.

24. Părta a depus întâmpinare prin care a solicitat respingerea cererii de chemare în judecată, ca nefondată.

IV. Motivele reținute de titularii sesizărilor cu privire la admisibilitatea procedurii

25. În Dosarul nr. 4.295/121/2023 al Tribunalului Galați — Secția contencios administrativ și fiscal, completul de judecată a reținut că sunt îndeplinite condițiile de admisibilitate a sesizării, potrivit art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024.

26. Tribunalul Galați a fost legal investit și judecă cauza în primă instanță, problema de drept nu a făcut obiectul unei statuări a Înaltei Curți de Casație și Justiție prin intermediul recursului în interesul legii ori prin hotărâre prealabilă

de dezlegare a unor chestiuni de drept și nici nu a fost identificată o astfel de problemă de drept în curs de soluționare.

27. Totodată, chestiunea de drept a cărei interpretare se solicită are efecte cu privire la judecata în fond a cauzei, deoarece trebuie să rezulte în mod clar dacă funcțiile publice ocupate de reclamante pot beneficia de sporul de confidențialitate de 15% aplicat la salariul de bază, în condițiile în care funcțiile publice efective sunt de inspector de muncă, clasa I, gradul profesional superior, gradațiile 4 și 5 în cadrul Serviciului contracte colective de muncă, monitorizare și relații de muncă.

28. În Dosarul nr. 165/91/2024 al Tribunalului Vrancea — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, completul de judecată a arătat că reclamantii sunt funcționari publici, salarizarea acestora fiind stabilită prin Legea-cadru nr. 153/2017, iar obiectul acțiunii este reprezentat de modalitatea de calcul al sporului de condiții vătămătoare și plata diferențelor neachitate.

29. Din interpretarea dispozițiilor art. 1 și 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, instanța de sesizare a reținut că este obligatorie sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru dosarele având ca obiect drepturi salariale ale personalului plătit din fonduri publice, chiar dacă ele sunt aflate în primă instanță.

30. Ca atare, Tribunalul Vrancea — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a constatat că trebuie îndeplinite următoarele condiții cumulative pentru sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, conform dispozițiilor art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, în vederea pronunțării unei hotărâri prin care să dea o rezolvare de principiu asupra chestiunii de drept ce face obiectul cauzei:

— obiectul cererii de chemare în judecată să vizeze stabilirea și/sau plata drepturilor salariale sau de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice sau stabilirea și/sau plata drepturilor la pensie, inclusiv cele rezultate din actualizarea/recalcularea/revizuirea drepturilor la pensie sau și cele privind alte prestații de asigurări sociale ale personalului prevăzut la alin. (1);

— Înalta Curte de Casație și Justiție să nu fi statuat asupra chestiunii de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective;

— chestiunea de drept care formează obiectul judecării să nu facă obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

31. Tribunalul Vrancea — Secția a II-a civilă, de contencios și administrativ fiscal a reținut că, asupra chestiunii de drept ce face obiectul sesizării și de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei, Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și nici nu formează obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

V. Punctele de vedere ale părților cu privire la dezlegarea chestiunii de drept

32. Părțile din cele două dosare conexe nu au prezentat puncte de vedere cu privire la dezlegarea chestiunilor de drept sesizate.

33. După comunicarea raportului întocmit de judecătorii-raportori, potrivit dispozițiilor art. 520 alin. (10) din Codul de procedură civilă, reclamantele din Dosarul nr. 4.295/121/2023 al Tribunalului Galați — Secția contencios administrativ și fiscal au depus un punct de vedere prin care au apreciat că sesizarea este inadmisibilă, întrucât nu privește dezlegarea de principiu a unei chestiuni de drept dificile, ci chiar soluționarea pe fond a cauzei deduse judecării, iar, pe de altă parte, chestiunea de drept nu este nouă, instanțele naționale pronunțându-se în cauze similare în sensul egalizării drepturilor salariale la nivelul maxim aflat în plată.

VI. Punctele de vedere ale completelor de judecată care au formulat sesizările cu privire la dezlegarea chestiunii de drept

34. În Dosarul nr. 4.295/121/2023 al Tribunalului Galați — Secția contencios administrativ și fiscal, completul de judecată a arătat că drepturile salariale solicitate de către reclamante nu pot fi stabilite, prin raportare la funcțiile publice efectiv ocupate, nefiind similare cu funcția publică de consilier juridic și nici cu alte funcții publice din cadrul Inspectoratului Teritorial de Muncă Galați, putând fi asimilate din punct de vedere salarial doar cu funcțiile publice de inspector de muncă, clasa I, grad superior, gradațiile 4 și 5 și doar din compartimentul Serviciul contracte colective de muncă.

35. Prin Încheierea din 17 octombrie 2024, ca urmare a solicitării de complinire a lipsurilor încheierii de sesizare, instanța de trimitere a precizat că drepturile salariale solicitate, circumstanțiate de obiectul cauzei conform art. 9 din Codul de procedură civilă, se referă doar la egalizarea cu funcțiile din cadrul Inspectoratului Teritorial de Muncă Galați și nu se raportează la alte instituții. Cu toate acestea, hotărârile judecătorești fac referire și la Inspectoratul Teritorial de Muncă Iași.

36. Aceste drepturi ce se referă la egalizarea la nivelul maxim aflat în plată al salariului de bază pentru funcții similare (din cadrul Inspectoratului Teritorial de Muncă Galați), în opinia instanței de sesizare și în lipsa altor date factice, nu s-ar putea raporta la funcții similare cu aceeași denumire sau cu altă denumire, cu alte atribuții sau cu aceeași atribuții, într-un domeniu adiacent, totodată aflate în alte departamente sau alte compartimente ale pârâtei, fiind necesar ca activitățile desfășurate să fie atât de strâns legate de munca prestată de reclamante încât prin identitatea majoritară a sarcinilor postului să ducă la similaritatea acestor activități pentru a se putea aplica principiul „la muncă egală se primesc drepturi egale”.

37. Astfel, instanța de sesizare a opinat că exercitarea funcției în cadrul aceleiași instituții/autorități, dar în departamente diferite, cu funcții diferite, nu se poate asimila.

38. În Dosarul nr. 165/91/2024 al Tribunalului Vrancea — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, completul de judecată nu și-a exprimat punctul de vedere cu privire la dezlegarea chestiunii de drept sesizate.

VII. Practica judiciară a instanțelor naționale în materie

39. Din răspunsurile transmise de instanțele naționale, la solicitarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, au rezultat următoarele orientări în cadrul practicii judiciare identificate:

40. Într-o opinie, instanțele s-au pronunțat în sensul respingerii cererilor privind acordarea sporului de confidențialitate de 15%, întrucât legislația nu permite acordarea altor sporuri decât cele prevăzute expres de actele normative în vigoare. S-a apreciat că nu se poate acorda acest spor salarial unor funcționari publici exclusiv în virtutea faptului că acel spor a fost recunoscut printr-o hotărâre judecătorească altui funcționar public, câtă vreme, în condițiile art. 39 alin. (1) și (4) din Legea-cadru nr. 153/2017, salarizarea la nivel maxim nu se poate face prin raportare la cuantumul procentual al unui anumit spor, ci prin raportare la cuantumul salariului de bază.

41. Într-o altă opinie, regăsită în cadrul practicii judiciare, s-a apreciat că pentru funcțiile publice efectiv ocupate de reclamantii se acordă sporul de confidențialitate de 15% aplicat la salariul de bază, fără a se depăși însă nivelul maxim al salariilor aflate în plată, în instituțiile sau autoritățile publice aflate în subordinea aceluiași ordonator de credite având același scop, îndeplinind aceleași funcții și atribuții, aflate la același nivel de subordonare din punct de vedere financiar. S-a reținut că analiza comparativă a salariului de bază maxim acordat în cadrul altor inspectorate teritoriale de muncă cu cel acordat reclamantului, potrivit hotărârilor judecătorești, este în deplină concordanță cu

prevederile art. 39 alin. (4) din Legea-cadru nr. 153/2017 și cu Decizia Curții Constituționale nr. 794 din 15 decembrie 2016.

42. Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a comunicat că, la nivelul Secției judiciare — Serviciul judiciar civil, nu se verifică, în prezent, practica judiciară, în vederea promovării unui eventual recurs în interesul legii, cu privire la chestiunea de drept supusă dezlegării.

VIII. Jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție

43. În procedurile de unificare a practicii judiciare au fost pronunțate următoarele decizii ce prezintă relevanță în dezlegarea prezentelor chestiuni de drept, în ordine cronologică:

— Decizia nr. 49 din 18 iunie 2018 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 838 din 2 octombrie 2018, prin care s-a stabilit că: „În interpretarea dispozițiilor art. 3¹ alin. (1), raportat la art. 3¹ alin. (13) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015, în forma modificată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2016, stabilirea nivelului maxim al salariului de bază/indemnizației de încadrare pentru personalul încadrat în direcțiile generale de asistență socială și protecția copilului se raportează la nivelul aceluiași ordonator de credite căruia îi sunt subordonate financiar, și nu la nivel național”;

— Decizia nr. 8 din 8 februarie 2021 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 337 din 2 aprilie 2021, prin care s-a stabilit că „În interpretarea și aplicarea prevederilor art. 39 alin. (4) raportat la art. 39 alin. (1) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, în categoria «personalului numit/încadrat», la care se referă prevederile art. 39 alin. (4) raportat la art. 39 alin. (1) din Legea-cadru nr. 153/2017, este inclus și personalul reîncadrat în baza prevederilor art. 36 din Legea-cadru nr. 153/2017”;

— Decizia nr. 80 din 11 decembrie 2023 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 84 din 30 ianuarie 2024, prin care s-a stabilit că „În interpretarea și aplicarea unitară a prevederilor art. 6 lit. b) și c) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, stabilește că principiile nediscriminării și egalității pot fi invocate pentru egalizarea la nivel maxim a salariilor de bază, cu luarea în considerare inclusiv a majorărilor recunoscute prin hotărâri judecătorești definitive, sub rezerva ca ele să aibă aplicabilitate generală la nivelul aceleiași categorii profesionale din cadrul aceleiași familii ocupaționale”;

— Decizia nr. 40 din 16 septembrie 2024 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1017 din 11 octombrie 2024, prin care s-a stabilit că „În interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 39 alin. (1) și (4) raportat la art. 6 lit. a), b) și c) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, la stabilirea nivelului maxim de salarizare aflat în plată pentru funcții similare nu se poate ține seama de drepturile salariale recunoscute altor salariați prin hotărâri judecătorești definitive prin care au fost interpretate și aplicate norme legale cu aplicabilitate generală, dacă respectiva interpretare a fost ulterior invalidată printr-o decizie obligatorie a Înaltei Curți de Casație și Justiție pronunțată în dezlegarea unei chestiuni de drept”;

— Decizia nr. 3 din 29 ianuarie 2024 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 132 din 15 februarie 2024, prin care s-a stabilit că: „În interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 25 alin. (1) și art. 6

lit. b) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, principiul nediscriminării nu poate fi invocat pentru acordarea sporurilor prevăzute de art. 4 și 5 din capitolul VIII anexa nr. V a Legii-cadru nr. 153/2017 la nivel maxim, dacă astfel s-ar depăși plafonul de 30% prevăzut de art. 25 din același act normativ”.

IX. Jurisprudența Curții Constituționale

44. Prin Decizia Curții Constituționale nr. 185 din 4 aprilie 2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 669 din 20 iulie 2023, a fost respinsă, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 39 alin. (1) din Legea-cadru nr. 153/2017, iar prin Decizia Curții Constituționale nr. 226 din 28 aprilie 2022, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 729 din 20 iulie 2022, a fost respinsă, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 38 și art. 39 din aceeași lege-cadru.

45. Prin Decizia nr. 794 din 15 decembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1029 din 21 decembrie 2016, Curtea Constituțională a constatat că dispozițiile art. 3¹ alin. (12) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare sunt neconstituționale. În considerentele de la paragraful 32 din această decizie s-a reținut că: „În consecință, ca efect al neconstituționalității art. 3¹ alin. (12) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 (introdus prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2016), «nivelul maxim al salariului de bază/indemnizației de încadrare», la care se face egalizarea prevăzută de art. 3¹ alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 (introdus prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 20/2016), trebuie să includă și drepturile stabilite sau recunoscute prin hotărâri judecătorești. Așadar, personalul care beneficiază de aceleași condiții trebuie să fie salarizat la nivelul maxim al salariului de bază/indemnizației de încadrare din cadrul aceleiași categorii profesionale și familii ocupaționale, indiferent de instituție sau autoritate publică.”

X. Raportul asupra chestiunii de drept

46. Judecătorii-raportori au apreciat că sesizările conexe formulate în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile sunt inadmisibile, nefiind îndeplinite toate condițiile de admisibilitate prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024.

XI. Înalta Curte de Casație și Justiție

47. Temeiul formulării prezentelor sesizări conexe îl constituie dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 559 din 14 iunie 2024.

48. Reglementând domeniul de aplicare a evocatului act normativ, prin art. 1, legiuitorul delegat stipulează: „(1) *Prezenta ordonanță de urgență se aplică în procesele privind stabilirea și/sau plata drepturilor salariale sau de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice, inclusiv cele privind obligarea la emiterea actelor administrative sau privind anularea actelor administrative emise pentru acest personal sau/și cele privind raporturile de muncă și de serviciu ale acestui personal.* (2) *Prezenta ordonanță de urgență se aplică și în procesele privind stabilirea și/sau plata drepturilor la pensie, inclusiv cele rezultate din actualizarea/recalcularea/revizuirea drepturilor la pensie sau/și cele privind alte prestații de asigurări sociale ale personalului prevăzută la alin. (1).*”

49. Cu referire la condițiile de admisibilitate a sesizărilor conexe, potrivit art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, „Dacă, în cursul judecății proceselor prevăzute la art. 1, completul de judecată investit cu soluționarea cauzei în primă instanță sau în calea de atac, verificând și constatând că asupra unei chestiuni de drept, de a cărei

lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și aceasta nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată.”

50. Este de observat că, spre deosebire de condițiile de admisibilitate a sesizării în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile circumscrise prevederilor art. 519 din Codul de procedură civilă, în procedura reglementată de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 nu mai este prevăzută condiția noutății chestiunii de drept ce se solicită a fi lămurită. Totodată, Înalta Curte de Casație și Justiție poate fi sesizată și de către completele de judecată investite cu soluționarea cauzelor în primă instanță sau în calea de atac, spre deosebire de condiția impusă de art. 519 din Codul de procedură civilă referitoare la sesizarea doar de către completele de judecată ale Înaltei Curți de Casație și Justiție, ale curților de apel sau ale tribunalelor care sunt investite cu soluționarea cauzelor în ultimă instanță.

51. Rezultă că prevederile art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 se aplică cu prioritate în raport cu cele ale art. 519, 520 din Codul de procedură civilă, în virtutea principiului *specialia generalibus derogant*, urmând a fi completate cu prevederile dreptului comun în materie. În acest sens, de altfel, prin art. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 se statuează expres: „Dispozițiile prezentei ordonanțe de urgență se completează cu cele ale Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu celelalte reglementări aplicabile în materie.”

52. De altfel, trebuie subliniat că legiuitorul delegat a ținut cont la adoptarea acestui act normativ, aspect rezultat din preambulul acestuia, de „configurația actuală a mecanismului hotărârii prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept și de efectul obligativității hotărârii pe care o pronunță Înalta Curte de Casație și Justiție, în deplin acord cu îndatorirea sa constituțională de asigurare a aplicării și interpretării unitare a legii de către toate instanțele judecătorești din România”, apreciind că, în raport cu rolul și funcțiile acestui mecanism, măsurile legislative propuse „pot influența pozitiv activitatea instanțelor judecătorești, în condițiile în care, încă dintr-o etapă incipientă, s-ar asigura clarificarea unor chestiuni dificile de drept”.

53. Astfel, în procesele de tipul celor enumerate la art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, legiuitorul delegat a instituit următoarele condiții de admisibilitate pentru sesizarea în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile:

a) existența unei cauze aflate în curs de judecată, o cauză de natura celor menționate limitativ în cuprinsul art. 1 al ordonanței de urgență;

b) completul de judecată care sesizează Înalta Curte de Casație și Justiție să fi fost legal investit cu soluționarea cauzei în primă instanță sau în calea de atac;

c) să existe o chestiune de drept de a cărei lămurire să depindă soluționarea pe fond a cauzei;

d) chestiunea de drept invocată să nu facă obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare și nici al unei statuări anterioare a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

54. Referitor la primele două condiții legale, se reține că acestea sunt îndeplinite, întrucât cauzele în care s-au formulat sesizările conexe se află în curs de soluționare pe rolul Tribunalului Galați — Secția contencios administrativ și fiscal, respectiv Tribunalul Vrancea — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, care judecă în primă instanță, conform art. 95 pct. 1 din Codul de procedură civilă, iar litigiile se circumscriu domeniului specific de reglementare prevăzut la art. 1 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024.

55. Astfel, în Dosarul nr. 4.295/121/2023 al Tribunalului Galați — Secția contencios administrativ și fiscal, instanța a fost investită cu o acțiune de stabilire a salariului la același nivel cu salariile maxime aflate în plată pentru funcții similare din cadrul aceleiași instituții publice angajatoare (Inspectoratul Teritorial de Muncă Galați), care să includă și drepturile salariale stabilite și recunoscute prin hotărâri judecătorești, conform art. 39 alin. (1) și (4) din Legea-cadru nr. 153/2017 și Deciziei Curții Constituționale nr. 794 din 15 decembrie 2016, respectiv acordarea salariului maxim aflat în plată pentru aceeași funcție și acordarea sporului de confidențialitate de 15% aplicat la salariul de bază.

56. În schimb, în cadrul Dosarului nr. 165/91/2024 al Tribunalului Vrancea — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, s-a solicitat obligarea intimatelor, instituții publice din domeniul finanțelor publice județene, la plata diferențelor salariale rezultate din calcularea eronată a sporului de condiții vătămătoare, în procent de 15%.

57. Așadar, obiectul cauzelor vizează stabilirea și plata unor drepturi salariale ale angajaților, inspeciori de muncă în cadrul Inspectoratului Teritorial de Muncă Galați, respectiv consilieri juridici în cadrul Direcției Generale Regionale a Finanțelor Publice Galați — Administrația Județeană a Finanțelor Publice Vrancea, categorii de salariați cuprinse în sfera personalului plătit din fonduri publice.

58. În ceea ce privește cea de-a treia condiție a admisibilității sesizărilor conexe, referitoare la caracterul esențial al chestiunii de drept supuse unei interpretări de principiu, în sensul ca de lămurirea acesteia să depindă soluționarea pe fond a cauzelor, se constată că aceasta nu este îndeplinită în cazul celei de a doua sesizări, conexe.

59. Se reține astfel că, în cadrul Dosarului nr. 165/91/2024 al Tribunalului Vrancea — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, reclamantii beneficiază deja de o hotărâre judecătorească definitivă prin care au obținut egalizarea salariilor cu ale funcționarilor publici având poziții similare, din cadrul Administrației Județene a Finanțelor Publice Buzău, prin includerea în salariul de bază a sporului de confidențialitate de 15%, însă, ca urmare a punerii în executare a acestei hotărâri, angajatorul a calculat eronat sporul de condiții vătămătoare de 15% prin aplicarea acestuia la salariul de bază pe care l-au avut reclamantii anterior obținerii hotărârii judecătorești, deci fără includerea în salariul de bază a sporului de confidențialitate.

60. În acest dosar, reclamantii au solicitat practic angajatorilor plata diferențelor salariale rezultate din acest calcul eronat, începând cu data acordării sporului.

61. Or, chestiunea de drept supusă interpretării instanței supreme vizează un aspect care deja a fost tranșat într-un litigiu anterior între aceleași părți și, prin urmare, o eventuală dezlegare nu este utilă cauzei din perspectiva soluționării acesteia pe fond.

62. Pe de altă parte, instanța de trimitere, deși a apreciat că se impune declanșarea mecanismului hotărârii prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept enunțate, nu a prezentat niciun motiv care ar justifica o atare sesizare a instanței supreme.

63. Rațiunea instituirii condițiilor formale anterior arătate ale sesizării constă în asigurarea îndeplinirii scopului pentru care a fost introdus acest mecanism procedural, respectiv uniformizarea jurisprudenței și asigurarea predictibilității acesteia, fără ca folosirea acesteia să genereze suspendarea nejustificată a judecării unei cauze, printr-o interpretare arbitrară a necesității declanșării procedurii de către instanța de judecată, cu consecința prelungirii duratei procesului civil și, din această perspectivă, a afectării dreptului la un proces echitabil, în sensul art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

64. Trebuie remarcat că, în circumstanțele particulare ale acelei cauze, față de sumara motivare a încheierii de sesizare, motivare care ar fi trebuit să releve aprecierea titularului sesizării asupra necesității intervenției instanței supreme prin intermediul mecanismului hotărârii prealabile, respectiv în lipsa oricăror argumente din care să reiasă existența unei strânse legături între maniera de dezlegare a chestiunii de drept identificate și soluționarea pricinii, nu se poate determina în ce măsură lămurirea solicitată pe această cale depășește obligația ordinară a instanței de a interpreta și aplica legea în cadrul soluționării unui litigiu.

65. Astfel, se observă că, implicit, nu există în această speță o chestiune de drept care să necesite activarea mecanismului formal de interpretare, problema litigioasă, astfel cum a fost decelată de instanța de sesizare, neavând legătură cu obiectul cererii de chemare în judecată, iar dezlegarea pe care instanța supremă ar da-o acestei sesizări nu ar conduce la soluționarea pe fond a cauzei respective.

66. În ceea ce privește sesizarea din Dosarul nr. 4.295/121/2023 al Tribunalului Galați — Secția contencios administrativ și fiscal se constată că, în acest caz, nu este îndeplinită condiția de admisibilitate ce vizează identificarea unei probleme de drept care ar putea fi obiect al sesizării în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, în sensul că în discuție nu este adusă dezlegarea de principiu a unei chestiuni de drept neclare sau dificile, ci însăși soluționarea pe fond a cauzei deduse judecătii.

67. Mecanismul de unificare a jurisprudenței nu poate fi utilizat decât pentru a se obține interpretarea unitară a unor dispoziții legale, nu și în măsura în care se aduce în dezbatere modalitatea în care acestea se aplică.

68. Concret, instanța de trimitere a sesizat Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la problema „dacă pentru funcțiile publice efectiv ocupate de către reclamanți se acordă sau nu sporul de confidențialitate de 15% aplicat la salariul de bază”.

69. Or, prin cererea de chemare în judecată, reclamantele au solicitat obligarea pârâtului la acordarea drepturilor salariale prin egalizarea la nivel maxim cu salariile aflate în plată pentru funcții similare din cadrul aceluiași angajator, Inspectoratul Teritorial de Muncă Galați, care să includă și drepturile stabilite și recunoscute altor salariați prin hotărâri judecătorești, respectiv acordarea salariului de bază la nivelul maxim aflat în plată la nivelul aceluiași angajator, pentru aceleași funcție, și acordarea sporului de confidențialitate de 15% aplicat la salariul de bază, așa cum beneficiază ceilalți colegi.

70. Totodată, prin jurisprudența dezvoltată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în legătură cu această cerință, s-a statuat că, prin sesizarea adresată instanței supreme în procedura pronunțării unei hotărâri prealabile, trebuie „să fie identificată o problemă de drept care necesită cu pregnanță a fi lămurită, care să prezinte o dificultate suficient de mare, în măsură să reclame intervenția instanței supreme în scopul rezolvării de principiu a chestiunii de drept și al înlăturării oricărei incertitudini care ar putea plana asupra securității raporturilor juridice deduse judecătii” (Decizia nr. 20 din 20 mai 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 651 din 6 august 2019, paragraful 68; Decizia nr. 17 din 17 februarie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 508 din 15 iunie 2020, paragraful 64; Decizia nr. 70 din 23 octombrie 2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1112 din 11 decembrie 2023, paragraful 42).

71. Jurisprudența consolidată în legătură cu această condiție de admisibilitate rămâne de actualitate și după intrarea în

vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024, dat fiind că în preambulul acestei ordonanțe de urgență s-a ținut seama de „faptul că măsurile legislative propuse pot influența pozitiv activitatea instanțelor judecătorești, în condițiile în care, încă dintr-o etapă incipientă, s-ar asigura clarificarea unor chestiuni dificile de drept”.

72. Nu poate fi omis în acest sens că art. 520 alin. (1) din Codul de procedură civilă prevede că încheierea de sesizare trebuie să cuprindă și punctul de vedere al completului de judecată, care astfel este primul ținut să stabilească dacă există o problemă de interpretare a textului legal, care implică riscul unor dezlegări ulterioare diferite în practica judiciară.

73. Această exigență legală, subsumată condiției privind ivirea unei chestiuni de drept, a fost în mod constant subliniată în jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, considerându-se că încheierea de sesizare trebuie să releve reflectia judecătorilor din completul investit cu soluționarea cauzei asupra diferitelor variante de interpretare posibile și asupra argumentelor de natură să le susțină, pentru a da temei inițierii mecanismului de unificare jurisprudențială reprezentat de hotărârea prealabilă (Decizia nr. 57 din 28 septembrie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1170 din 3 decembrie 2020; Decizia nr. 26 din 12 aprilie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 568 din 3 iunie 2021; Decizia nr. 50 din 4 iunie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 844 din 3 septembrie 2021).

74. Prin urmare, revine instanței de trimitere obligația identificării în concret a chestiunii de drept care necesită interpretare, exprimarea punctului de vedere al instanței de trimitere contribuind astfel la a se stabili dacă problema de drept cu privire la care i se solicită instanței supreme să o dezlege este una reală, având vocație de a convinge și, din această perspectivă, că sunt întrunite condițiile de admisibilitate a sesizării (a se vedea, exemplificativ, deciziile pronunțate de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în cadrul mecanismului formal de unificare a jurisprudenței, respectiv Decizia nr. 2 din 22 ianuarie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 178 din 26 februarie 2018; Decizia nr. 41 din 7 iunie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 979 din 13 octombrie 2021; Decizia nr. 5 din 30 ianuarie 2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 189 din 6 martie 2023; Decizia nr. 7 din 30 ianuarie 2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 155 din 23 februarie 2023; Decizia nr. 14 din 13 martie 2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 333 din 20 aprilie 2023; Decizia nr. 70 din 23 octombrie 2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1112 din 11 decembrie 2023).

75. Deși lămurirea modalității de interpretare și aplicare a normelor legale în cadrul mecanismului hotărârii prealabile are scopul de a facilita judecătorului eliminarea ambiguităților ori dificultăților unor texte de lege, în lipsa identificării textului legal care să evidențieze asemenea ipoteze cu privire la caracterul complex sau, după caz, precar al reglementării, de natură a conduce, în final, la interpretări diferite, împrejurări ce nu au fost prezentate sub nicio formă de către instanța de trimitere în sesizarea supusă analizei, rămâne atributul exclusiv al acesteia să soluționeze cauza cu judecata căreia a fost investită, aplicând, în acest scop, metodele de interpretare a normelor juridice recunoscute în dreptul intern și, după caz, reperele jurisprudențiale obligatorii care se desprind din deciziile instanței supreme și ale Curții Constituționale cu referire la chestiunea de drept în discuție sau la aspecte adiacente, menționate în cadrul capitolelor VIII și IX ale prezentei decizii.

76. Reținând în condițiile expuse neconformitatea sesizării și în acord cu jurisprudența constantă a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, conform căreia rațiunea reglementării mecanismului hotărârii prealabile este aceea a asigurării unor dezlegări în

drept de principiu, iar nu a subrogării în atribuțiile jurisdicționale ale instanței de judecată, rolul instanței supreme neputând deveni astfel un de soluționare directă a cauzei, se impune respingerea ca inadmisibilă a sesizării conexe.

77. În concluzie, nefiind îndeplinite toate condițiile de admisibilitate, în cazul ambelor sesizări, mecanismul de unificare a practicii judiciare prin pronunțarea unei hotărâri prealabile care să ofere o dezlegare de principiu nu poate fi activat.

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibile, sesizările conexe formulate de Tribunalul Galați — Secția contencios administrativ și fiscal, în Dosarul nr. 4.295/121/2023 și de Tribunalul Vrancea — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, în Dosarul nr. 165/91/2024, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile privind următoarele chestiuni de drept:

„Dacă pentru funcțiile publice efectiv ocupate de către reclamânți se acordă sau nu sporul de confidențialitate de 15% aplicat la salariul de bază”

și, respectiv,

„Dacă salariul de bază, altfel cum este definit de art. 7 din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, și la care se calculează sporul de condiții vătămătoare poate include sporul de confidențialitate dacă astfel s-a stabilit printr-o hotărâre judecătorească având ca obiect egalizare salarii la nivel maxim în plată în raportare cu funcționarii aflați în situații similare de grad, gradație, vechime și funcție, pronunțată după intrarea în vigoare a Legii-cadru nr. 153/2017”.

Obligatorie, potrivit dispozițiilor art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 20 ianuarie 2025.

VICEPREȘEDINTELE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

MARIANA CONSTANTINESCU

Magistrat-asistent,
Mihaela Lorena Repana

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro

Relații cu publicul: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.

Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78/79/83.

Pentru publicări, încărcați actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

